

potegnil roki od senc do šije in nazaj. Oče je stal zraven ter se jel čuditi in sumiti, da ima cpraviti s priprostim drzkim pobalinom. Bil je uže gotov ustaviti to nenavadno in nezmisljivo, po njegovem mnenju, zdravljenje ko je Lovrenca jedva glasno izpregovorila.

„Ne . . . Ničesar ni več . . . Vse je kakor čudo ponehalo . . .“

Kaliostro je takoj vstal, odmaknil roki in obrnivši se k Feličianu, rekel smejoč:

„Lejte, kako moje zdravilo naglo deluje in kako priprosto da je . . . Ali za Boga, gospod Feličiani, ne imejte me za coprnika! Dovolite, da postanem vaš znanec, in da smem jutri znova priti in vam razjasniti moje lečenje.“

Feličiani je nekaj zgodrnjal, zahvalil tujca in videč njegovo zalo postavo, ni ugovarjal njegovemu predlogu.

Med tem se je Kaliostro bistro obrnil zopet k deklici, sedeči še na naslanjaču v nekaki slabosti, in pristalno uporno uprl svoj pogled v njene oči Lorenca je čutila, da se sedaj še stokrat bolj nahaja v oblasti tega človeka. In naenkrat se jej je zazdelo, da jej nekdo ali nekaj veleva naj takoj vstane in gre v gorne sobe klicati mater.

Lorenca prvokrat v življenju ni razumela lastnih svojih čutil. Hoče li sama bežati in pozvati semkaj mater, da bi jo seznanila s tem nenavnadnim človekom, če ji ukazuje to on s svojim pogledom? Tem nič manj minula jo je hipoma osuplost, polastila se je nekaka čilost v gibanju, kakor želja k hitenju.

Lorenca je urno vstala in še urneje stekla po stopnicah v prvo nadstropje in uprav to minuto, ko se je Kaliostro nekako zamišljeno in počasi poslavljal s hišnim gospodarjem, ali očitvidno pričakoval in odlašal svoj odhod, prikazala se je Lorenca znova po stopnicah s svojo materjo. Približaje se Kaliostro, dejala je nehote:

„I nu, poglej!“

Ti besedi, izgovorjeni nehote, osupnili sta njo samo. Kaj to pomeni? Ona mu nekako pravi, mu odgovarja, da je njegovo povelje izpolnjeno. A med tem pa jej on ni velel tekati na vzgor.

Ko sta se deklica in mati podali nizdolu, pojavil se je na Kaliostrovo obrazu jedva viden nasmehek zadovoljnosti.

Čez minuto, poslovivši se od obitelji in spremljan do vnanjih vrat, stopil je Kaliostro na ulico ter zašepetal sam pri sebi:

„Da. Kakor se vidi našel sem jo naposled . . . Bodemo videli!“

„Nocojšnji večer se pripravim“, premišljeval je, korakajoč hitro po ulici. Pripravim se, kakor sem to storil v prejšnjih časih . . . A jutrajšen večer ne pojdem k njej, a skušal bodem zbuditi v sebi to, spečo skoraj povsem, nedrovo silo, kakor jo je imenoval Aljtotas.

Od tistega dne jel je Kaliostro vsaki dan zahajati k livarnarju Feličiani. Priznal si je sam, da se je zaljubil v krasno Lorenco, in na potu mu je uže bil mlad

in zal bratranec Lorenčin, s katerim je bila deklica nenavadno prijazna in laskava.

Kaliostro je sklenil brez oklevanja poskusiti svoje čarovnije ter se uveriti, ali mu bode možno in neobhodno potrebno pozakoniti se s to zalo, krotko, dasi ne zelo pametno deklico.

Kaliostro je parkrat namignil Lorenčinemu očetu zastran hčerine ženitbe, ter se uveril, da bi Feličiani nič ne imel temu nasproti, ako bi njegova hči vzela za moža človeka, ki skriva očitvidno znatno svoje ime in premoženje. Ta novi njegov znanec je znal izvrstno prepričati livarnarja, da se on radi raznih vzrokov skriva po Rimu, in da je njegov družinski položaj dosti bolj visok.

Vsakokrat, kadar je prišel Kaliostro v Feličianovo hišo pod predlogom rešiti lepotico za vselej neumnih bolestij, delal je nad njo cele polure svoje vraže, pri čem jo je pripravil v povsem čudno stanje, in neumevno, katero niti sama ni razumela.

Prve trenotke se Lorenci ni dopadalo to početje. Ona se je bala tega novega znanca in te čudne vlasti, katero je proizvajal nanjo. Ali kmalu jo je jelo mikati ono čustvo, v katero jo je pripravil oni z dotikanjem prstov k glavi, k ramam in k rokam. To jo je zazibalo v nekako dremotno sladko stanje. Sedela je kakor pijana. Po teh seansih delala je deklica vselej nekaj čisto nepričakovanega, kar ni spadalo v njene vsakdanje navade. In začela je verovati, da učinja to po njegovem tajnem ukazu.

Ali kmalu jej ta neobhodna pokorščina in ubogljivost nasproti njemu ni bila zoprna in protivna. Nasprotno, vsled tega mladega in zalega, dobrega in priljudnega človeka, katerega sta njena roditelja imela za plemiča in bogataša, začela je Lorenca uže pozabljati na svojega ženina.

(Dalje sledi).

***** * * * * * Novice. * * * * * *****

— **Osebnosti.** Poštni asistentje gg. Alojzij Potokar, Andrej Šumi in Peter Gilly v Ljubljani ter Ivan Zadnik v Trzinu so postali poštni oficijali. — Civilni geometer v Gloggnitzu gosp. Ludovik Braun se je naselil v Litiji. — Okrajni glavar v Voloski gosp. Alojzij Fabiani je imenovan svetnikom pri tržaškem namestništvu. Na njegovo mesto pride gosp. Ig. pl. Scarpa. Okrajnim glavarjem v Poreču je imenovan ondotni vodja glavarstva gosp. A. Lasciac.

— **Promocije.** Na dunajskem vseučilišču je bil promoviran gosp. Franc Jesenko doktorjem filozofije. Za doktorja prava sta bila na graškem vseučilišču promovirana odvetniški koncipijent v Ljubljani gosp. Anton Švigelj in sodni praktikant v Trstu gosp. Ferdinand Černe.

— **Odlikovanje.** Častno svetinjo za 40letno zvesto službovanje je dobil nadučitelj gosp. J. Možina pri Sv. Marku na Štajerskem.

— **Deželni šolski svet.** Gospod cesarski svetnik Ivan Murnik je izstopil iz dež. šolskega sveta, v katerega je bil izvoljen kot zastopnik deželnega odbora.

— **Darilo.** Nadvojvoda Evgen je za napravo novih orgelj na Vinici daroval 200 K.

— Šef generalnega štaba Fem. Beck je prišel minolo soboto na Bled, kjer ostane več tednov. Nastanil se je v Mallnerjevem hotelu.

— Slavnost razvitja zastave „Gorenskega Sokola“ v Kranju se je izvršila minolo nedeljo ob ogromni udeležbi na jako lep način. Bila je to pomembna narodna manifestacija.

— Tenorist gosp. Fran Bučar, svoj čas član slovenskega gledališča v Ljubljani, je za dobo petih let angažiran na dunajsko dvorno opero.

— Rektorjem češke tehnike v Pragi je za prihodnje šolsko leto izvoljen gosp. profesor Ivan Vladimír Hrásky, bivši kranjski deželni inženjer.

— Katoliško politično društvo je imelo dne 5. junija v Ljubljani svoj občni zbor. V odbor so bili izvoljeni gg: dr. Šušteršič, kanonik Kalan, profesor dr. Janežič, svetnik Ivan Vencajz, koncipijent dr. Schweitzer, Anton Belec, Luka Smolnikar, dr. Krek in Fr. Povše, namestnika sta dr. Ušeničnik in J. Kregar.

— Slovenščina na Višarjih. Na Višarjih se je utrdil običaj, da molijo duhovniki litanije v latinskem jeziku. Ker pa prihaja tja tudi mnogo slovenskih romarjev, so nekateri duhovniki začeli moliti litanije v slovenskem jeziku. Vsled tega je nastal mej nemškimi duhovniki vihar. Pritožili so se celo na knezoškofjski ordinarijat in konec je bil, da so se prepovedale slovenske litanije.

— Škandal v Vevčah, pri katerem je bil pretepen neki socialni demokrat, je prišel v soboto na razpravo pred okrajnim sodiščem v Ljubljani. Obtoženec Ivan Štefe je bil oproščen, potem pa so se akti odstopili drž. pravdnictvu, ker se je izkazalo, da si nasprotujejo neka pod prisego izvečena pričevanja.

— Ljubljanska višja gimnazija. Koncem šolskega leta izdani „Jahresbericht“ ima naslednjo vsebino: 1.) Ebbe und Flut, von M. Vodusek; 2.) Beschreibung des Neubaus des k. k. Staats Obergymnasiums in Laibach, von A. Schwab; 3.) Schulnachrichten, vom Director. Spočetka poročila je lepa slika nove višje gimnazije. Iz šolskega poročila posnemamo, da je poučevalo obligatne predmete 26, neobligatne pa 7 učnih močij. Učencev je bilo koncem šolskega leta 610 mej temi 5 privatistov. Po narodnosti: 501 Slovenec, 108 Nemcev in 1 Italijan. Po veri: 607 katoličanov, 2 protestanta in 1 grški katoličan. Odličnjakov je bilo 73, prvi red je dobilo 424 učencev, ponavljalni izpit bo delalo 63, drugi red ima 33, tretji red pa 14 učencev. Šolnine se je v obeh semestrih plačalo 14.500 K, vpisnine pa 709 K. Štipendistov je bilo samo 83, ki so dobili 14.895 K.

— Popustek na zemljiškem in hišnem davku in znižanje pridobninske glavne svote za l. 1900. Po ukazu finančnega ministrstva se je znižal za leto 1900 popustek na zemljiškem davku na 15 % in na hišnorazrednem in hišnonajemninskem davku na 12½ %. Glavna pridobninska svota se je za to leto znižala na 3.492.3952 K.

— Naročba na smodnik za streljanje proti toči. Občine, ki še niso preskrbljene z dovoljno množino smodnika za streljanje proti toči, naj se nemudoma zglase pri deželnem odboru kranjskem.

— Dolenjska železnica. Pod predsedstvom gosp. barona Schwegla se je vršila 24. junija na Dunaju šesta redna glavna skupščina delničarjev dolenjskih železnic. Skupni dohodki so znašali 624.503 gld., torej za 37.851 gld. več kakor lani. Stroški pa so znašali 400.787 gld. Čistega dobička je 223.713. Za obrestovanje in amortizacijo prioritetnih obligacij je potreba 249.240 gld., tako, da znaša primankljaj 25.528 gld., za čegar delno pokritje se je vzelo iz rezervnega fonda 3546 gld., ostalih 21.989 gld. plača dežela. — Predsednik baron Schwegel in pregledniki so bili izvoljeni iz nova.

— Slomšekova slavnost na Ponikvi bo dne 5. avgusta. Pričakovati je ogromne udeležbe.

— Vladika dr. Jos. Strossmayr prišel je kakor dolgo časa sem še vsako leto te dni v Rogatec v toplice in ostane tam več tednov.

— Značilno. Mariborsko okrajno glavarstvo je prepovedalo graški vojaški godbi koncertirati v „Narodnem domu“ v Mariboru ob glavni skupščini zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev, češ, da se je bati demonstracij.

— Nesrečnežem v Dolenjah pri Jelšanah, katerim sta vihar in toča napravila ogromno škodo, je cesar podaril 4000 K, vlada pa je obljubila 10000 K.

— V konjiški okrajni hranilnici so zasledili primankljaja 30000 kron!

— Angleško brodovje v Trstu. V ponedeljek je prišlo 40 ladij broječe sredozemsko brodovje angleško v Trst, kjer je bilo slavnostno sprejeto. V torek so častniki obiskali Postojno, v sredo Lipico, kjer so bili na cesarjeve troške pogoščeni, v četrtek pa je bila v Trstu velikanska razsvetljava.

— Istrski deželni zbor se torej vender skliče že tekom meseca julija, ne da bi se bila dosegla kaka zagotovila glede varovanja pravic slovanske manjšine.

— »Vienac«. Ta veleugledni hrvatski list je sedaj prevzela „Matica Hrvatska“, ki je poverila uredništvo vseučiliškemu profesorju dr. Gjuro Arnoldu, odličnemu hrvatskemu pesniku, književniku in učenjaku. List bo urejevan v dose-danjem smislu in je vreden, da bi se nanj naročilo kar mo-goče največ Slovencev.

— Umrli. V soboto je v Lipah pri Ljubljani umrl znani veleugledni barjanski posestnik Martin Peruzzi v starosti 65 let. Zapustil je 10 nepreskrbljenih otrok. Na Selu pri Bledu je umrl 26letni rodoljub Fran Soklič. — V Gorici je umrl gosp. Valentin Stanič, oče ondotnega odvetnika gosp. dr. Jos. Staniča. — V Novem mestu je umrl medicinec gosp. J. Škerlj. — V Semiču je umrl občepriljubljeni dekan gosp. J. Aleš.

— Prijazen soprog. V Poberšu pri Mariboru je kmet Murko svojo ženo tako pretepel, da je umrla.

— Nevarno tatico je te dni aretovala ljubljanska policija Zove se Katarina Žitnik. Bila je že enkrat v Begunjah radi tatvine zaprta. Zadnji čas je služila za natakario pri Perlesu. Izvršila je celo vrsto tatvin.

— Krvav izgređ se je minolo nedeljo primeril v Šiški pri Ljubljani. V Favajevi gostilni so se namreč spoprijeli vojaki in pekovski pomočniki. Vojaki so rogovlili s sabljami, pomočniki pa z noži. Pomočnik Markič je vojaka R. Kaina z nožem sunil v prsa tako, da ni dosti upanja, da bi ranjeni vojak okrevail.

— Ubil se je 77letni Gašpar Stanec iz Zduš pri Me-kinah, ko je iz svisel padel v hlev.

— Obesil se je v Čopovi tovarni za sukno v Mostah v radovljiškem okraju Jožef Kukovski.

— Dete utonilo je krčmarju Ivanu Makoveu v Ve-likih Žabljah.

— Ujet morilec. Franca Frančiča z Rakeža, ki je lansko leto ustrelil svojo ženo in 9. aprila t. l. s tremi kaz-njenci pobegnil iz novomeškega zapora, so vjeli na Reki in ga izročili sodišču v Novem mestu.

— Nesreče. V Dol. Podgorici pri Črnomlju je 14letna Marjetica Frice padla s 6 metrov visoke šrešnje in se ubila.

— V Šmartnem pri Ljubljani sta pri streljanju s topiči ponesrečila Primož Šuštar in Fr. Konjar.

— Ponesrečil je 22letni Martin Sever iz Paradiša pri Trebnem in sicer na Vestfalskem. Padel je v neki rov in se ubil.

— **Nesrečna smrt.** V Gorici službujoča 20letna Ana Peninčič je hotela netiti ogenj v štedilniku s petrolejem. Ta se je vnel in dekle je zgorelo.

— **Samomor.** 80letni starček Pugoni v Gorici si je zabodel škarije v srce in je vsled tega umrl.

— **Požar.** Dne 3. t. m. dopoldne je pogorel kozolec Kat. Testen v Loki. Zažgal je neki deček.

— **Poroka v cesarski hiši.** Na Zakupu (v Reichstadtu) se je vršila dne 1. julija v dvorni kapeli ob 11. uri dopoldne v najožjem rodbinskem krogu poroka nadvojvode Franca Ferdinanda z Zofijo Chotekovo, katero je cesar isti dan povišal v kneginjo Hohenberško. V prvem paru je peljal nadvojvoda ženin svojo mater, nadvojvodinjo Marijo Terezijo v kapelo. Potem sta šli ženinovi sestrji, nadvojvodinji Marija Annuciata in Elizabeta, potem je šla nevesta, Zofija kneginja Hohenberška, v beli atlasi obleki, pošiti z mirtinimi cvetovi in briljantnim diademom v lasih. Na nje desnici je šel njen strije in poročna priča dedni princ Löwensteinski, na levici pa grof Karol Chotek. Potem so šli sorodniki neveste, potem najvišji dvorni mojster grof Nostitz, ki je bil ženinova priča, konečno dvorna dama Malliard de Chatonnaye in komornik grof Cavriani. Poročal je dekan Hickisch z asistenco dveh kapucinskih patrov. Besedico „da“ sta izgovorila ženin in nevesta jasno in zelo glasno. Ko je dekan Hickisch izročal prstana, je dejal: „Naj bi bila ta dva prstana vedno priči vajine nekaljene zakonske sreče, katero vama želi mnogo milijonov src!“ Po ceremoniji se je na orgljah zaigrala cesarska himna, katero so poslušali vsi stoje. Potem je bila tiha maša. Ob polu 12. uri je bil v gradu zajutrek, pri katerem je nazdravila novoporočenemu paru ženinova mati, nadvojvodinja Marija Terezija. Vojaška godba je nato zaigrala avstrijsko himno. Kmalu po zajutreku sta se novoporočenca odpeljala v odprtem vozu skozi špalir šolskih deklic, ki so trosile cvetlice, in dečkov, ki so vihteli zastavice ter mnogih društev in ogromne množice naroda, ki je klical: „Slava!“ Neki učenec in župan sta se pri nadvojvodi in njegovi ženi poslovila. Nadvojvoda se je obema preprijazno zahvalil. Nato sta se novoporočenca odpeljala v Benešov.

— **120krat zaročen.** Na Bavarskem rojeni Alojzij Frankenberger je pred graškim sodiščem izpovedal sledeče: L. 1855. je bil pri Passanu rojen. Absolviral je srednje šole ter potem lenaril. Ko je umrl oče, je prodal njegovo posestvo za 100.000 mark. S temi je potoval v Ameriko in po svetu, dokler ni zapravlil vsega. Potem je vstopil v Algieru v tujo legijo. L. 1897. je prišel v Monakovo ter postal knjigovodja. Toda po 16letnem postopanju mu urad ni ugajal. Prišel je v Gradec ter si začel služiti kruh s sleparjenjem žensk. Dal je tiskati inserat, da je bogat, in da išče nevesto. Oglasilo se je mnogo možitveželjnih žensk, in z vsako je živel par tednov izvrstno. Ko je tako pridobil par tisoč gld., je šel iznova v Monakovo ter se ondi zaročal z raznimi vdovami. Tudi tu je zaslužil denarja. Iz Monakovega je šel v Passau ter obral ondi dvanajst žensk za 5000 mark. S trinajsto pa je pobegnil ter z njo zapravlil ves denar. Potem se je vrnil tretjič v Monakovo ter se zopet zaročal z mladimi in starimi dekleti in vdovami ter živel izborna. Tudi na Dunaju je bil sleparil dekleta in vdove. Končno pa se je vrnil zopet v Gradec. Tam ga je dala neka bivša ljubica, kateri je odnesel denar, zapreti. Vsega skupaj je imel nad 120 zarok. Graško sodišče mu je prisodilo 2½ leta ječe. Ko presedi to kazen, se izroči sodišču na Bavarskem.

— **Izseljevanje v Ameriko.** Ameriška uradna statistika poroča, da se je prve tri mesece tekočega leta iz Avstro-Ogrske v Ameriko izselilo 23.611 oseb, in sicer Hrvatov iz Hrvatske in Slavonije 2044, Madžarov 3513, Slovakov 7438, Nemcev 1208, Židov 3604, Rumunov 27, Ru-

sinov 697, Italijanov 312, Srbov 17, Poljakov 4388, Čehov 240, iz Dalmacije, Bosne in Hercegovine 127. Minulo leto pa se je iz naše države izselilo v Ameriko 64.835 oseb, in sicer 39.859 moških in 24.676 ženskih. Po narodnosti je bilo največ Slovakov, dalje 4900 Madžarov, Nemcev 4314, Rusinov 1400, Hrvatov in Slovencev 8643.

— **Dragocene konje** je imel pokojni vestminsterski vojvoda v Londonu. Te konje so prodali pred kratkim na dražbi in so stržili za 20 konj poldrugi milijon gld. Najvišja cena 420.000 gld. se je plačala za 4letnega žrebca, ostali konji pa so bili razprodani po 40.000—92.000 gld. Toliko se v viših krogih izdaja za različen luksuz.

— **Atleti.** Na Dunaju v cirkusu Busch se zdaj merijo vsi svetovno poznani borilci. Občinstvo se jako zanima, ker so med močevalci tudi trije Dunajčanje, Hallmajer, Zwicker in Wiedermann. O raznih napadih bi bilo predolgo poročati, pa povemo le bolj zanimive in sicer med močevalcem holandskem Van der Berg in Poljakom Konitckyn. Ta poslednji je jako okreten, zato ga Van der Berg ni mogel vzlic svoje nadmoči precej vreči, konečno ga je prijel z roko okoli vratu in ga preko lastnih pleč loputnil ob tla. da je Konitckyn kar na tleh brezvesten obležal. Morali so ga z vodo polivati in nesli so ga iz odra. Vsled tega je občinstvo bilo razburjeno in nastal je splošni krič proti Van der Bergu, kateri se je moral z odra umakniti. Turek Kara Ahmed je nastopil z Dunajčanom Zwickerjem. Po prvem pozdravu je Kara smehljal se nastopil proti svojemu mnogo slabšemu nasprotniku in ga hotel objeti, ta pa mu je ušel med nogami. Ko se je kasneje Zwicker še parkrat ognil Ahmedovim objemom, ga je Turk dvignil in ko ga je nekaj časa po zraku pestil, položil ga je konečno kakor kakega otroka s pleči na tlak. Borbe se vrše vsak dan in je vedno vse polno občinstva.

— **Strašna smrt.** Iz Belegagrada javljajo, da je gonil neki topčiderki kaznjenec državne krave in dva bika s paše domov. Nakrat pa se je jeden bikov ustavil ter ni več hotel iti naprej. Kaznjenec je pustil bika samega ter gnal ostalo živino v hlev. Mej tem pa je prišel sam nadzornik hlevov Dragutin ter hotel pognati bika. Besna žival pa je planila na nadzornika, ga dvignila na rogeh kvišku ter začela z njim begati po livadi. Končno pa ga je vrgla na tla in ga tako sunila z rogovi, da je nadzornik v istem hipu preminul. Bika so potem trije ljudje jedva odgnali v hlev, pred katerim je sedaj postavljena straža.

— **Življenje po pariških ulicah.** Sedaj vozi po Parizu 10.000 avtomobilov, kojih voditelji drve po ulicah v največjem diru. Zategadelj se pripete vsak hip raznovrstne nesreče. Tako so nedavno naznanili posestnike 17 avtomobilov, ki so povozili več ljudi, 6 pa je bilo zaprtih radi težkih poškodovanj, katere so povzročili. Originalno je, kako si zna pomagati pariška policija, da pride na sled drvečim se avtomobilom. Na pariških ulicah je namreč mnogo policajev na kolesih, kateri pazijo le na prehitro vozeče avtomobile in bicikliste. Seveda se mora ljudstvo tudi tem policijskim biciklistom ogibati in je torej še na slabšem.

— **Novo zdravilo zoper sušico** eta iznašla, kakor časniki poročajo, dva francoska zdravnik Héricourt in Riéhet. To je nekak izvleček iz govejega mesa. Zdravil zoper jetiko se je že „iznašlo“ veliko, a nobeno ni pomagalo; zato tudi zdravniki novemu zdravilu veliko ne zaupajo.

— **Največja kuhinja na svetu.** V Berolinu je kuhinja, v kateri se kuha vsak dan južina za šest tisoč ljudij. Jeden tisoč ljudij je v kuhinji sami, za pet tisoč se pa južina vozi po mestu. Južina stane 6 novcev in vsak dobi meso, juho in prikuho. Sedaj mislijo v Berolinu zidati kuhinjo za 12 tisoč ljudij.

— **Prežalostno stanje** je v jednom delu zahodne Indije. Na prostoru nekoliko sto kvadratnih milj ni videti niti

travice vsled velike suše. Samo v velikih rekah je nekaj vode. Vsi potoki in studenci so usahnili. Zemlja izgleda kakor velika puščava. Lačna živina išče sence in gine od lakote in žeje.

— **Umrli je od strahu.** Karol Müller, natak v Budimpešti, je videl neko šiviljo, kako je v samomorilnem namenu iz drugega nadstropja na tlak skočila. To ga je tako prestrašilo, da je padel v omedlevico, in četudi je bil takoj zdravnik poklican, je v kratkem umrl.

— **Obletnica smrti nesrečnega cesarja Maksimilijana.** Letos je minulo 33 let odkar so Mehikanci ustrelili mehikanskega cesarja Maksimilijana, brata našega cesarja. Kakor vsako leto tako so se tudi letos služile na Dunaju zadušnice za pokojnika. Njegova umobolna nesrečna soproga živi v kraljevem dvoru v Belgiji.

Loterijske srečke

V Brnu dne 11. julija t. l.: 71, 19, 52, 7, 32.
Na Dunaji dne 7. julija t. l.: 32, 45, 77, 3, 55.
V Gradci dne 7. julija t. l.: 77, 57, 58, 39, 69.

Preobleke.

Popravila.

Najnižje cene.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

Največji izbor.

Nikaka skrivnost ni več

napraviti si vsakdo doma sam brez vsake priprave in težave najfineje likerje po francoskem sistemu s pomočjo ekstraktov, ki stanejo za napraviti po 5 litrov likerjev: **Tropinovec, Absinc, Vermut, Ruski pelinovec, Češki liker, Kimel** po 80 kr.; **Slivovec, Rum, Češnjavec, Alaš, Alpski liker** po 85 kr. in **Konjak, Benediktinec, Chartreuse, Pilzenski liker** po 95 kr. Razpošiljam proti predplačilu v znamkah ali poštno nakaznico; po poštne povzetju 10 kr. več. Vsaki pošiljki priložen navodilo, kako se napravi liker. Preprodajalcem, če naročijo več blaga mnogo ceneje.

(1-25)

Anton Rukavina

Trst. Via Belvedere št. 23.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 13. julija 1900. Pšenica K 8 — h, rž K 7. — h, ječmen K 6. — h, oves K 5.80 h, ajda K 10 — h, proso K 7. — h, turščica K 7. — h, leča K 10. — h, fižol K 10.50 h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Za bolne v želodcu!

Vsem tistim, kateri so se skozi prehlajenje ali preobilno jed, ali s težko prebavljivo, prevročo ali mrzlo jed ali neredno življenje, želodečno bolezen nakopali kakor: **želodečni katar, želodečni krč, želodečni bol, težko prebavljanje ali želodečno zazližanje**, se jim tu dobro domače sredstvo priporoča, kateri izvrstni zdravilni učinek je vže mnogo let izkušenj. To je znano

prebavno in kričistilno sredstvo,
Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

To zeliščno vino je iz izborno zdravilnih zelišč z dobrim vinom pripravljeno ter vtrdi in poživljuje oči človeški prebavni organizem, brez da bi to kakšno čistilno sredstvo bilo. Zeliščno vino odstrani vsa motenja v krvi in čisti vse slabe snovi v krvi, ki bolezni povzročujejo, in deluje na prenovitev zdrave krvi.

Pri pravočasni rabljivosti tega zeliščnega vina, se vsaki želodečni bol kar v kali zatere. Zatorej bi se pred vsem drugim močnim in razjedljivim sredstvom. Ni le zdravju škodujejo, rabilo. Vsa znamenja kroničnega (zastarenega) želodečnega bola so: **glavobol, riganje, zgaga, napenjanje, slabosti z bljuvanjem**, katera vže po kratkem povživanju tega vina prenehajo.

Zabasanje in temu slabi nasledki, kot **tesnoba, kolika, srčno bitje, pomanjkanje spanja, naličje krvi v jetra, vranica in v čreva**, se skozi to zeliščno vino hitro in na lahek način odpravi, ker vse slabi snovi iz želodca in črev odstrani.

Suhi blede obraz, pomanjkanje krvi, slabost, so znamenja slabega prebavljanja, slabe krvi in bolnih jeter. Pri popolnem **slabem teku, razdražljive oslabelosti in slabem čutu**, kakor **vednem glavobolu in pomanjkanju spanja**, odmrjejo taki bolniki počasi pa gotovo. Zeliščno vino pa dá oslabelemu životu **ново moč**.

Zeliščno vino povzdigne tek, povspeši prebavljanje in reditev, ter preosnovi in pospeši in zboljšuje napravo krvi, poživljuje vzdružene živce in preskrbi bolniku nove moči in novo življenje. Mnogobrojna priznanja in pohvalna pisma potrjujejo vse to.

Zeliščno vino se dobiva v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in 2 gld. v lekarnah v Ljubljani, Ličiji, Kamniku, Škofji Loki, Kranju, Radovljici, Idriji, Tolminu, Trebnjem, Novem mestu, Ribnici, Kočevju, Metliki, Črnomlju, Postojini, Ajdovščini, Vipavi, Celju, Sežani, Trstu itd., kakor v vseh lekarnah v Avstro-Ogerskem. Tudi razpošiljajo 3 ali več steklenic po izvirnih cenah na vse kraje Avstro-Ogerske.

Proti ponarejanju se svari!

Zahteva naj se izrecno

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Moje zeliščno vino ni nobeno tajno sredstvo, taisto obstoji iz: Malaga vino 450,0, vinsko žganje 100,0, glicerin 100,0, rudeče vino 240,0, jerebinkovi sok 150,0, češnov sok 320,0, mana 30,0, sladki janež, janež, helenska korenina, ameriška krepostna korenina, svedrec, kalmus 10,0. Vse to je skupno.